

Чардва са́съ сво́йатъ Ѹумъ, зашо съ него той придира и разумъва причынътъ на много нѣщя, и позна́ва нѣкои си предъ да са ста-нали іѡнъ. Може да говори и да изъявлява на дрѹгитъ шото той си мысли, или ги пыта да мѹ кажатъ, шото ти си мыслатъ: и таи єдина ѿ дрѹги са бучимъ и бүмно-жавамъ нашіатъ Ѹумъ съ много наꙗни. Издіри чловѣкъца много хѹбожества (занаети), стана доболенъ да вѣхожда сїчката земля, и да діри врѣдъ всако нѣшо, което ще може да ги пользова. Побѣждава са́съ своето бстро-ѹмие и наї лютытъ свѣрове. Не мѹ постигна землята да насяти своето любовчение, ами са издиѓа чакъ до небето: тамъ позна́ва съ голѣмо бѫдивлениe Божіата безкрайна и непо-стижима сила, кога придира колько са да-лече ѿ наисъ мѣсацатъ, сланцето и свѣздытъ, колька є тѣхната голѣмина, кой прѣвила послѣдоватъ тѣхнитъ движениата, и прочіа. Таи наї сѣтнѣ позна́ва свойата соудатель, и акѡ рачи да бугоди нѣмъ, разумъва чи ще намери и подири тойзи привременъ животъ вѣчно блаженство. Кольки дрѹги безъ чѣтъ